

Tenisové jeviště je čím dál větší, seznam rolí a účinkujících osob delší, až hekticky se mění programové cíle všech zúčastněných a zákonitě jsou i hlubší tenisové hřbitovy těch, kteří klopýtali, nevydrželi a zmizeli v průměru lidského zákulisí. Všichni víme, že tenisté jsou partou zanícených kočovníků, putují od města k městu, předvedou své umění, v šatnách se převléknou a dál jedou za novým pokoušením tenisového štěstí. Trenéři k těmto představením samozřejmě patří, někteří jsou lepší, jiní průměrnější, ti nejlepší už snad mají zpcené zadky od židlí v grandslamových lóžích, jiní zatím postávají za drátěnými ploty a věří, že i oni si do těch lóží sednou. Mnozí se naučili žít životy vynucených přetvářek, neměli odvahu nahlas říct, že trénují sice snaživě, ale netaentované děti. A bylo také hodně málo trenérů, kteří byli schopni hned na začátku svých kariér odhodit zlatokopecké pudy a namlouvali rodičům, že mají doma příští velké šampiony. Když přijdou první žákovské úspěchy, je vše ještě horší. Rodiče okamžitě sami sobě potvrdí, že dobře investují peníze do trenéra a co je ještě složitější – začnou si myslet, že tenisu rozumí. Samozřejmě, když navíc ještě mezi řečí neopomenou zdůraznit, že kdo platí, ten rozhoduje...

Dá se pak ještě věřit dávnému příběhu táty, který stál na výpadovce a postavil se do cesty autu, které vezlo jeho syna na turnaj a on to nevěděl? Ten musel vystoupit, jít domů, učit se, čekala ho maturita. To se snad ani vyprávět nedá, nikdo tomu neuvěří, ten příběh je ale pravdivý. Příznějme, tátové a mámy dřívějších dětských vítězů měli tvrdší kořeny, mnohých věcí si více vážili a když se jim nedařilo, měli čisté svědomí, že pro úspěch udělali úplně všechno. Co je naprosto jiné? Dnešní tenisoví rodiče! Žijí a vypadají jinak! První, důležitá sestava, dnešní skoro pětatichtníci se narodili v roce 1990, tam jsou i začátky sociálních sítí, které světu vstoupily do života. Sedmého srpna 1991 anglický počítačový vědec Tim Berns-Lee jako první představil internetové stránky, webovky www a pootevřel dveře k sociálním sítím. Ty první prý založil o čtyři roky později Randy Conrad a jeho classmates.com, byly prý jen zajímavou příležitostí ke kontaktům bývalých spolužáků a kamarádů. A že by měly někdy v budoucnu škodit? Tak to určitě – ne! První SMS byla odeslána roku 1992, když prvním „novým budoucím tenisovým rodičem“ byly dva roky. Ve stejném roce byl na internet připojen Bílý dům a v polovině února 1992 také oficiálně v pražských Dejvicích Československo. Amazon a eBay byly spuštěny v roce 1995, hotmail v roce 1996, google začal v roce 1998, Wikipedia a iPod se objevily v roce 2001. Skype se začal používat v roce 2003 a YouTube roku 2005. V roce 2010 byly více než dvě miliardy uživatelů a pak to rostlo rychlostí nevídanou. Svět byl počítačový a také noví tenisoví rodiče se museli chovat jinak. Otevřel se jim svět byznysu, v kapse měli telefon, který je ve vteřině spojil s celým světem. A co bylo jiné? Tenis jejich dětí už dávno nebyl na prvním místě, do rolí turnajových a tréninkových taxikářek byly pasovány manželky, ty byly – podle vlastního přesvědčení – čím dál tenisově chytřejší, mezi prvním a druhým kapučínem hltaly moudrosti v nabitém internetu. Přesto příznějme, sítě byly pro stamiliony lidí životabudičem, bez nich si den představit nedovedli, svět se jim jednou provždy vměstnal do displeje smartphonu.

Bylo to dřív jiné? Bylo. Nabízím názor Rumuna Iona Tiriaca, letos na začátku května mu bylo pětasmadesát, vynikajícího tenisty, kouče, byl později prvním sportovcem, kterého Forbes zařadil mezi miliardáře. Když v roce 1980 odcházel z tenisu, byl žádaným trenérem a především manažerem, stal se koučem Nastaseho, první světové jedničky historie, pokračoval s hvězdami, jakými byli Guillermo Vilas, Steffi Grafová či Goran Ivanišević. Byl u prvních kroků Borise Beckera do velkého tenisu, dotáhl

ho nejen na místo světové jedničky, ale i k fantastickým sponzorským smlouvám. Co Tiriac říkal? „Byli jsme úplně jiní, v tenise se prostě nesmí lhát. Dnes se na tenisové scéně pohybuje hodně trenérů, kteří dostávají miliony jen za to, že nosí svým svěřencům rakety a láhve s pitím. Vím, musí se starat o své rodiny a mnohdy raději by prodali duši čertu, než by svému hráči řekli, co si o něm skutečně myslí. Pak by totiž přišli o své platy.“ Už tehdy bylo jasné, že trenér nemůže být jen poctivým nádeníkem, který tisíckrát vrátí míč v tréninku, umí zatleskat, když je potřeba i falešně se tvářit. A navíc mají proti sobě opravdu už jiné rodiče...

Tiriac byl od začátku úplně ve všem jiný, a proto měl i v tenise nepředstavitelnou cenu. Co viděl on, druzí neviděli. Naučil tenisty trpět a taky se radovat. „V mládí jsem chtěl vítězit, aby si mě lidé vážili, aby přede mnou měli respekt. Pak jsem musel vyhrávat, abych byl šťastný, abych dokázal neproklínat tu krásnou bolest, která ničí tělo i duši, ale bez které jsem už nemohl být. Tenis – to je i volnost a svoboda,“ říkal Argentinec Guillermo Vilas, čtyřnásobný grandslamový šampion, když děkoval Tiriacovi za spolupráci.

A v roce 1992 Arthur Ashe? „Byli jsme v baskické restauraci v Paříži, Tiriac vypil sklenku vína a pak ji snědl. Jedl sklo. Byl jsem tam. A nekrvácel.“ Dá se ještě něco dodat? Co je dnes naprosto jiné? V okolí hvězd prostě nemohou a nesmí sedět hlupáci, bez moudrých a zkušených se nikdo nikdy šampionem v novém tisíciletí nestane.

Jedno se ale nemění a už asi nikdy měnit nebude! Je vždy špatně, když se o tenise moc přemýšlí a věřte, dříve většina tenisových profesionálů do dvaceti nepřčetla ani jednu knihu, ti současní až na výjimky také ne. A když – google jim stejně všechno řekne a knihovny vystupují už jen ve starých filmech. Příznějme, jen ti, co mají čistou hlavu a o věcech moc nepřemýšlejí, budou na dvorci úspěšní. A nepracovití musí vždy skončit jako – nuly.

františek kreuz

P. S. 1

Ten zápas měl v sobě zvláštní smutek, kromě nadšených španělských srdcí snad všichni věděli, jak ten olympijský dopadne. Na antuce stadionu Philippa Chatriera symbolicky leželo dohromady šestačtyřicet Grand Slamů, Nadal má o dva méně než čtyřadvacetinásobný Djokovič. Jejich poslední grandslamový duel měl číslo 60., žádný další už nebude, tomu věřte. Djokovič vyhrál jasně ve dvou setech, statistika nyní mluví pro něj – 31:29. Byl slušný a Nadal neměl šanci. „Byl mnohem lepší než já, musím mu pográtulovat. Nemám nohy jako před patnácti lety,“ řekl mj. smutně po zápase a je škoda, že se na tenhle zápas jen tak nezapomene. V královské galerii světového tenisu měl ale určitě viset jiný, historie i oba šampioni by si to jistě zasloužili.

P. S. 2

„Budu se snažit hrát co nejlíp a uvidím, jak se budu cítit. Hlava dokáže velké věci,“ konstatovala Barbora Krejčíková ke konci her. Její dvě věty řekly víc, než všechny metodické poučky, navíc hodně jasně ukázaly, že hlava tělu někdy pomoci neumí a sil nepřidá... Je škoda, že největší sny slabé nohy většinou neudrží... Přesto, poklona za vůli a sílu – nevzdávat se.

Z OBSAHU

Wimbledon (6–9)

Livesport Prague Open (10–11)

Pardubická juniorka (12–13)

Legenda, které se nedostává respektu? (14–15)

Tenis na vozíku (16–17)

Můj příběh: Barbora Krejčíková (18–20)

Zajímavosti ze světa (22–24)

Crystalex Macha Lake Open (25)

Varvara Gračová (26–27)

Za oponou (28–29)

Dialog s Daniilem Medveděvem (31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 1. 8. 2024

Na titulu: BARBORA KREJČÍKOVÁ,
vítězka letošního Wimbledonu

Snímek: WTA.COM

35. ročník, srpen 2024

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor

Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio

Franklin, Praha 2. Tisk: Triangl a.s., Beranových 65,

199 00 Praha, Letňany. Podávání novinových zásilek

povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha,

č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt

Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání

novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p.,

ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod
evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: predplatne@mailstep.cz

Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

triangl

www.trianglprint.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 241 442 398
T/Production, s r.o.,
e-mail: predplatne@mailstep.cz